

bende kriminalitet. Rigspolitiet arbejder i den forbindelse – for øvrigt i tæt samarbejde med politikredsene – på en særlig strategi for en styrket politimæssig indsats mod organiseret kriminalitet begået af kriminelle fra Østeuropa, herunder hjemmerøverier og organiseret indbrudskriminalitet.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at hjemmerøverier hører til blandt den groveste form for kriminalitet, vi har i Danmark. Hvis man ikke kan føle sig tryk i sit eget hjem, hvor kan man så føle sig tryk? Derfor er bekæmpelsen af hjemmerøverier helt oplagt et særligt fokusområde ved den styrkede politiindsats mod borgervendt kriminalitet.

Hjemmerøverier har været et særligt fokusområde for politiet siden 2007. Det betyder, at det nationale efterretningsstøttecenter, NEC, i rigspolitiet modtager underretning om alle røverier mod private hjem. Det sker for at sikre den bedst mulige planlægning og koordinering af den operationelle politimæssige indsats ude i politikredsene.

Kl. 15:15

Den særlige indsats mod hjemmerøverier har heldigvis givet konkrete resultater i flere sager. F.eks. har man varetægtsfængslet flere rumæne-re i den tragiske sag fra Galten, hvor en mand afgang ved døden i forbindelse med et hjemmerøveri sidste efterår. Tilsvarende har man fået dømt og udvist tre polakker for et hjemmerøveri i 2007 mod en direktør og hans ægtefælle. Tallet være samarbejdet med polsk politi blev disse personer i øvrigt anholdt, netop som de var på vej til at begå et væbnet røveri mod en spillehal.

At der er tale om en særdeles grov form for kriminalitet, bliver heldigvis også reflekteret ved domstolene. Jeg har således med stor tilfredshed noteret mig, at Højesteret for godt 3 uger siden udmålte betydelig skærpede straffe i en sag om røveri. Højesteret tilkendegav i præmisserne, at indtrængen i private hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed ved udmålingen af straffen.

Ud over den målrettede politiindsats skal det også nævnes, at skatteministeren som bekendt har afsat 50 mand til en særlig styrket indsats mod våbensmugling. SKAT har således iværksat en målrettet og efterretningsbaseret kontrolindsats ved grænserne i tæt samarbejde med politiet. Som det har været omtalt i medierne, gennemfører SKAT og politiet derudover en række målrettede aktioner rundtomkring i Danmark.

Som det gerne skulle være fremgået klart, prioriterer politiet den målrettede indsats mod hjemmerøverier, uanset om de er begået af østeuropæere eller danskere, meget højt, og Rigspolitiet arbejder netop i denne tid på en samlet strategi for en styrket politiindsats mod problemerne med forbryderne fra Østeuropa, som misbruger EU-reglerne til at rejse ind og begå kriminalitet i Danmark.

Som det er fremgået, er det regeringens opfattelse, at udbyttet af mere mekanisk grænsekontrol ikke vil stå mål med de betydelige ressourcer, der ville skulle tages fra andre mere målrettede indsatser mod kriminalitet. I stedet er det afgørende, at der foregår et målrettet internationalt samarbejde, hvilket også er en af grundideerne i Schengensamarbejdet.

Men jeg vil samtidig ikke lægge skjul på, at jeg kun kan være helt enig i intentionerne bag forespørgslen, nemlig at der må og skal dæmnes op for problemerne med indbrud og hjemmerøverier, så borgerne kan føle sig trygge i deres eget hjem. Jeg har stor fortrøstning til, at den styrkede politiindsats mod denne form for kriminalitet, som vi aftalte med finanslovaftalen, vil give håndfaste resultater i den kommende tid. Tak.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Så er det ordføreren for forespørgslerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak formand. Tak for besvarelsen. Jeg har altid undret mig over tanken om, at grænsekontrol skulle være så uvirksomt, og hvordan det så kan være, at man af EU skulle tvinges til at nedlægge grænsekontrollen. Hvis det alligevel overhovedet ikke står mål med det formål, man har med at have en grænsekontrol, hvorfor var det så først, da dekretet kom fra Bruxelles om, at nu måtte vi i øvrigt ikke have den, at man valgte at trække sine folk tilbage? Hvis det var så uvirksomt, ville skiftende regeringer selvfølgelig for længe siden have indset, at det fik man ikke noget ud af, og at det kunne man lige så godt droppe.

Svaret er selvfølgelig, at det er en pseudoforklaring, en bortforklaring. Man ser da også, hvis man kigger udeomkring i Europa, hvordan an-